

EL VILANOVÍ

SETMANARI D'INTERESSOS LOCALS

PREUS

Un mes. 50 cèntims.
Número solt. 10 »

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Carrer de Santa Madrona, 21

Dels treballs publicats en son respon-
sables els seus autors.

No es retornen els originals.

EL MOLÍ DE MAR

ENQUESTA

Sobre les roques de Sant Cristòfol, al peu de la «Farola», en aquell hermós paratge d'on s'extreu la pedra pel nostre futur port, s'aixequen les runes d'una antiga construcció, anomenada «Molí de Mar», de la que sols ne queden dugues primparades parets, fetes de carreus, que sostenen una volta de canó, damunt la que s'hi veuen vestigis d'un terrat o quelcom semblant.

Del «Molí de Mar» sols n'ha arribat fins a nosaltres una migrada i imprecisa tradició oral que res deixa col·legir ni referent a l'època en que fou construït, ni qui l'edificà, ni fins quant deixà d'utilitzar-se pel objecte que dita tradició li dona: el d'aprofitar la força del mar per a moure un molí fariner.

S'ha consultat minuciosament tot lo escrit d'història de Vilanova, s'ha entrevistat gran nombre de persones d'edat i de gent aficionada a curiositats vilanovines, sens el més petit resultat en quant a fixar alguna donada sobre el «Molí».

Per això obrim aquesta enquesta en nostre setmanari, dirigint-nos a tots els vilanovins per a que ens comuniquin lo que hagin sentit a dir referent el «Molí de Mar» o ens facin sabedors de l'existència—si existeix—d'algun document escrit sobre el particular; i ens dirigim especialment a qui per motiu de la seva professió o de les seves aficions estigui en condicions per a fer-ho, pregant-li que es tregui un plànol, vistes de conjunt i que s'estudii els elements i el sistema de

construcció del «Molí», abans el mar, un dia de temporal, no l'aterri, o les necessitats del port no obliguin a enderrocar del tot aquelles runes, que si son els restes d'un molí mogut per la força de les ones, serien un interessant testimoni de l'esperit industrial d'algun dels nostres avantpassats, i una mostra de curiosa anticipació d'un dels problemes de la enginyeria moderna, la utilització de la *hulla blava*.

A tots els vilanovins oferim nostres planes per aquest objecte, als tècnics i als profans, a qui tingui medi d'explorar l'arxiu de la Comandància de Marina de Tarragona, on és probable trobar alguna donada sobre el particular, i acabarem pregant al venerable i benemèrit cronista de Vilanova, En Teodor Creus i Corominas, que si entre els seus papers ne guarda algun que aportí llum sobre aquest problema, ens honri confiant-lo a les premses de EL VILANOVÍ.

CONCERT DE «AMICS DE LA MÚSICA»

Teniem ja composta la ressenya del Concert dels «Amics de la música» celebrat el dijous de la passada setmana per a ésser publicat en nostre darrer nombre, però la manca d'espai ens ho privà, i no perquè hagin transcorregut alguns dies, nostres volguts llegidors deixaran d'enterar-se'n. Creiem que val la pena parlar-ne, tractant-se d'una entitat musical que és honra de Vilanova.

No diem cap cosa estranya a l'afirmar que la entitat «Amics de la música» és honra de Vilanova, puix ben clarament ho ha demos-

trat en el concert que acaba de celebrar-se, i avalora en grau superlatiu el tenir per director a un distingit vilanoví, mestre expert que en l'art musical està donant proves de gran saber.

Donat el programa que s'havia anunciat per a l'esmentat concert, IV dels del present any, era de preveure que l'èxit fora esclatant, no senzillament per avalorar-lo els elements que tenien que venir de Barcelona—foren acreditats el concertista d'oboè Sr. Montoliu i els professors senyors Espauella (fagot) i Palau (viola)—sinó per l'estrena d'una obra vilanovina, el preludi del poema *Somni d'artista*, musicat per l'intel·ligent professor i director de la entitat que ens ocupa, D. Francisco Montserrat Juncosa, i lletra de nostre compatrici D. Francisco Ferrer i Ferret, distingit escriptor vilanoví.

I l'èxit fou esclatant, car els elements de que es compona dita orquestra, reforçada amb altres de la capital, sapigueren complaure a la distingida concurrència amb l'execució d'obres difícils de que es componava el programa, havent tingut que repetir-se algunes de les composicions.

Tots els nombres foren executats amb una precisió admirable, però no podem menys que remarcar el *Somni d'artista* per ésser un fragment de poema inspirat per un vilanoví, i és per això que l'estimem en lo que val, tant més per ésser producció de casa.

Dit poema fou concebut quan l'Orfeó Vilanoví volgué posar en escena una sèrie de quadros simfònics, essent aquest el primer d'ells que no pogué allavors estrenar-se

per dificultats que havien sorgit. Per lo que sentírem i per l'opinió de persones més destres en l'art musical i que ens mereixen tota nostra confluència, l'obra de que fem esment és una d'aquelles tan plenes de melodies i belleses incomparables que delecten l'oït dels aimants de la música; la prova més palpable fou al demanar la repetició de dit preludi i l'ovació delirant que es tributà al Sr. Montserrat.

I faríem una injustícia gran si no fèssim esment de la segona part del programa en la que el jovenet Sr. Montoliu (oboè) maneja tan admirablement bé el seu instrument que el públic quedà veient visions davant d'aquell prodigi en l'art musical, obligant-lo a repetir les ovacions de la concurrència.

En conjunt fou de l'agrado dels concurrents que podem dir eren en més nombre que en els concerts anteriors, havent contribuït a un dels majors èxits obtinguts per l'associació «Amics de la música».

Rebi el Sr. Montserrat, en primer terme, una expressiva felicitació per l'èxit que ha coronat el seu esforç, com també a tots els elements que sapigueren tan bé interpretar les obres que els hi estaven confiades, desitjant que els «Amics» progressin cada dia més, fins a fer-se conèixer de les ciutats i poblacions més importants de nostra terra.

Visita a Vilanova dels socis de l'Institut d'alumnes i ex-alumnes de l'Escola elemental del treball i annexes.

El prop-passat diumenge, dia 11 del corrent, a les set del matí varen arribar des de Barcelona, formant nutritiva comissió, 68 socis de l'Institut d'alumnes i ex-alumnes de l'Escola elemental del treball i annexes, acompanyats pel seu president accidental Sr. Fronjosà, per l'enginyer Sr. Mañas, professor de Física i Química, el Sr. Valls, mestre mecànic, i el Sr. Vila, secretari general de la Escola elemental del treball.

Dits senyors foren rebuts a l'Estació del ferrocarril per la Junta directiva de l'Associació d'alumnes obrers de l'Escola Industrial, i després dels saludos de rúbrica, passaren a visitar les obres del futur port, interessant-los-hi vivament conèixer l'objectiu de tant impor-

tant obra, fent atinades observacions pertinents al cas i traient algunes fotografies, ja de les obres, ja dels grups, passaren a visitar el Molí de Mar que els va interessar molt, fent que el Sr. Vila, gran coneixedor d'antiguitats, els fes una agradable explicació del temps que datava la construcció avui ja en ruïnes.

Després d'aquesta visita i tot passejant per l'hermosa platja vilanovina, feren cap als xalets de Ribes Roges, quedant gratament impressionats per l'aspecte elegant i bellíssim que presenta aquell petit poble aristocràtic format d'un estol d'hermosos edificis.

Altament satisfets de les belleses fruites, retornaren a la vila, i tot passejant per les Rambles, feren cap a l'«Ideal Hotel» dels germans Oliveras, on van servir-los-hi un esplèndid esmorsar.

Una vegada complerta aquesta necessitat perentòria, anaren fent via per la plaça de la Constitució i carrer del Progrés a visitar la plaça de la Verdura, agradant-los-hi molt l'aspecte típic de la mateixa, dirigint-se després a la Pescateria i a l'històric Castell de la Geltrú on va comentar molt atinadament el Sr. Vila el temps de la fundació i el verdader caràcter de l'època que representa la reforma i restauració que es porta a cap en dit Castell, degut al generós desprendiment de nostre il·lustre compatriota D. Josep Font i Gumà.

Després varen anar a admirar l'antic retaule de l'altar major de la Geltrú, que els va agradar molt.

No descuidaren tampoc d'aprofitar l'estada a la Geltrú per a passar per alguns dels seus carrers més típics, i tot xano-xano feren via cap al Parc on varen fer algunes fotografies, anant tot seguit a visitar l'importantíssima manufactura espanyola de fils i cables elèctrics i articles de goma «Productos Pirelli, S. A.», essent rebuts, en representació de la Gerència, per l'il·lustrat enginyer Sr. Terzi, el qual feu els honors de la visita que fou verament interessantíssima.

Els feu veure dit senyor enginyer tots els distints treballs que es fan a la grandiosa fàbrica, en la que, segons dades que recolliren, té més de 1.500 obrers empleats, explicant-los el funcionament de les distintes moderníssimes màqui-

nes, visitant les diverses seccions formades per sales grandioses les quals s'anomenen: Conductors baix goma, Conductors telefònics, Cables Patterson, Cables R, Secció elaboració gomes per a conductors, Secció macissos, Fabricació de peres i demés articles de farmàcia, Vulcanització goma, Verniquadura, Cilindranatge, Metal·lúrgica, Trefilaria coure, Estanyadura coure, Taller de reparacions, Secció de calderes, Central elèctrica, Taller d'electricistes, etc., etc., terminant al Gabinet elèctric, on l'enginyer encarregat, Sr. Juandó, els feu una sèrie d'experiències en extrem interessants fent saltar la xispa entre puntes dielectric aire fins 240.000 volts i fent també la prova a tensió elèctrica d'un cable destinat a una tensió d'exercici de 6.000 volts i que va resistir fins 100.000 volts, lo que ens dona una prova palpable de que el gran crèdit i la fama que ha sapigut conquistar-se amb els seus productes la societat «Productos Pirelli, S. A.» no és immensurable sinó justificadíssima, puix les proves aixís ho demostren, de manera que no queda lloc a cap dubte.

En extrem satisfets per l'exquísita amabilitat que tingué l'intelligent enginyer senyor Terzi i pels interessants experiments fets baix l'acertada direcció de l'enginyer senyor Juandó, es despediren quedant altament agraïts a la Gerència de «Productos Pirelli S. A.», perquè els va deixar fruir d'hores tan belles i profitoses com foren les passades en aquella moderna i grandiosa fàbrica.

A la sortida d'aquest important establiment industrial i com ja fos hora avançada, es dirigiren fent animats comentaris cap a l'«Ideal Hotel» on els serviren un succulent dinar. En acabat l'àpat, anaren a pendre cafè al Foment del Treball, en quina societat feu ús de la paraula el president accidental dels visitants Sr. Fronjosà, el qual amb l'oratória que el distingeix, va donar les més afectuoses gràcies, encara que molt immerescudes, a l'Associació d'alumnes obrers de Vilanova, essent coronada la seva peroració amb llarguíssims aplaudiments.

Sortint d'aquesta societat, anaren a visitar l'Escola Industrial on els va rebre el distingit mestre de

taller de la mateixa D. Francisco Suñé, el qual amb l'amabilitat que el caracteritza, els va fer seguir les distintes i ben montades aules del pis superior, on ressalten, per ses moderníssimes instal·lacions, els bonics laboratoris Químic i de Tintoreria. Ja en el pis principal, els feu seguir les aules de Dibuix linial, Dibuix decoratiu, Electricitat, etc., etc., i finalment el Saló de Junes que està decorat amb una serietat i gust exquisid i on el Sr. Sunyé els feu un bonic resum de l'història de l'Escola, mostrant-los-hi els valiosos premis alcançats en diferents concursos i on l'Escola sempre figurà en els primers llocs.

Després visitaren la planta baixa on estan instal·lats els tallers de Manyaria, Fusteria, Electricitat, Teixits i Filats, on a més de la magnífica instal·lació varen poder admirar uns ben acabats treballs dels alumnes obrers i oficials que enalteixen als mateixos.

Sortint de l'Escola Industrial visitaren l'Ateneu Vilanoví on té l'estatge social l'Associació d'alumnes obrers; allí pogueren apreciar d'aprop la seva importància, i és digne de lloança el fet de que amb tan pocs mitjans com sembla que compta l'Ateneu, porti a terme una obra cultural tan gran, tan extensa, per quin motiu es mereix la més entusiasta felicitació.

Una volta visitades dugues de les joies culturals de Vilanova, es dirigiren a la Biblioteca-Museu Balaguer on els feu l'honor el digníssim senyor secretari de la Junta de dit Museu i intel·ligent compatrici Sr. Galceràn, qui els va fer fruir els veraders tresors que es guarden, tant a la Pinacoteca, on pogueren admirar obres del Greco, Viladomat, Velázquez, Luna, Rusiñol, i tants altres prínceps de la pintura, antics i moderns, com en el saló d'antiguitats les distintes col·leccions de monedes i la primera col·lecció de medalles d'Espanya; armes i vestits de l'Oceania, col·leccions pre-colombianes, antiguitats egípcies, xinesques i moltes altres preciositats de l'Edat mitja.

En el saló d'esculptura no hi feren estada perquè estan fent-hi obres i reorganitzant-lo.

A la Biblioteca varen poder admirar una magnífica col·lecció de 40.000 llibres, on hi abunden en

gran proporció llibres antiquíssims de grandíssima valor.

El Sr. Galceràn els va anar explicant, amb amabilitat exquisida, les distintes èpoques a que perteneixen els innombrables objectes exposats, acompanyant-los seguidament a la Casa Santa Teresa, residència que fou de l'inoblidable fill adoptiu de Vilanova i generós donant del Museu i Biblioteca, Excel·lentíssim Sr. D. Víctor Balaguer.

Allí, encara que més en petit, pogueren admirar un altre important Museu, havent-hi, entre altres coses curioses, una preciosa col·lecció d'armes antigues i modernes dels xinos malaïos, etc., etc.; magnífics tapissos, objectes de bronze i marfil xinos i altres: quadros, curiosíssims escriptors i mobles dels temps antics; és a dir, una veritable meravella.

Acabada tan agradable visita, com ja eren les set menys cinc minuts, es dirigiren a l'estació del ferrocarril on tinguèrem el sentiment d'acomiar als bons amics de l'Institut d'alumnes i ex-alumnes de l'Escola elemental del treball i annexes, als qui desitgem moltes prosperitats i una pròxima i més llarga visita. Tant prendats quedàrem de la seva gentilesa.

Crònica de Sant Pere de Ribas

Amb un dia esplèndid, propi de la temporada, tingué lloc el diumenge prop-passat una gaia festa religiosa amb motiu de rebre per primera volta el Pa dels Àngels un nombre considerable de nens i nenes.

És la festa més hermosa de la vida, puix l'innocència nia en el cor d'aquelles tendres poncelletes que encara no han esclatat en el jardí de la vida.

Un acte veritablement commovedor i simpàtic, presenciat no sols pels pares d'aquelles criatures, si que també per bon nombre de ribatans que compartien amb l'alegria d'aquells.

Mossèn Pere Clavé, abans de rebre ell la Hòstia sagrada, els hi predicà un sermó propi d'aquella cerimònia religiosa, recordant-los-hi els deures que envers Déu i els seus semblants tenen, i ponderant

aquell acte un dels més solemnes de la seva vida que deu ésser d'un esperit de cristianitat.

Desitgem que aquets nens i nenes que han entrat ja en una nova era de sa vitalitat, conservin pura la innocència per a que les turbondes malèfiques de la vida, plena d'escardots, no trasbalsin son cor i sa intel·ligència, i aimin sempre a sos pares que els han portat a l'Altar Sant a fruir de les dolces del bon Déu.

* * *

Nostra església parroquial es veu molt concorregut de fidels, durant la funció del mes de Maria.

* * *

Alguns del poble compraren bitllets d'una rifa que inicià En Josep Pérez de «La Cubana», quins lots eren: 1.er, Un hermós cavall gran, anglès; 2.^{on}, Un «bebé» irrompible, gran, i 3.er, dues figures japoneses. El bitllet valia deu cèntims, i la data era del Març de 1917, i com al final del bitllet hi havia una nota manifestant que caducava als tres mesos, veritablement ja ha vençut el plaç sense que s'hagi procedit al sorteig.

De manera que és una cosa molt anòmala això de que després de tan temps dita casa no hagi posat en coneixement del públic el motiu pel qual l'ha fet obrar en aqueixa forma.

Aquest procedir ha donat lloc a alguns comentaris no gaire favorables a aquella casa.

* * *

El partit de pilota que s'efectuà el diumenge prop-passat en nostre camp entre el segon *team* de Vilafranca i segon de Sitges, guanyà el de Vilafranca per 6 tantos i el de Sitges 2.

Sembla que el vilafranquí és el que guanyarà la copa; fins ara al menys és el que va millor.

* * *

Aquí hi ha una costum que hauria de desterrar-se pel mal efecte que produeix, i és el que quan se verifica un enterro vagin també les senyores a acompanyar el difunt fins al Cementiri, i naturalment allí es reproduïxen escenes tristes i commovedores, cosa que no pot evitar-se entre el sexe dèbil, i això fa que hi hagi desvaneïments i treballs inesperats i tinguin d'ésser traslladades a les cases d'aquells voltants.

Aquestes escenes, entenen molts que podrien suprimir-se prohibint que les senyores anessin a acompanyar el cadàver des de l'església al Cementiri.

Així se fa en altres pobles de més importància que el nostre.

El dijous proppassat, festivitat de Sant Isidro, en nostre poble estigueren de festa quasi tots els pagesos i molts altres.

A les deu del matí, a l'església parroquial se celebrà un solemne Ofici en llaor del Sant Patró dels pagesos, el qual es vegé molt concorregut, anant la part musical a càrrec del sextet que dirigeix el mestre Josep Rossell, deixant molt que desitjar l'execució, principalment la part del cant; sembla que tractant-se d'un Ofici en que la concurrència és numerosa podria executar-se molt millor.

Del sermó se'n encarregà el conegut orador sagrat, vicari que fou d'aquesta parròquia, Rvnt. D. Josep Espinal, Beneficiat del Pi de Barcelona, que predicà sobre les virtuts i vida de Sant Isidro, quines sacres lliçons foren escoltades amb religiosa atenció per la nombrosa concurrència de fidels que havien acudit a rendir tribut d'amor i veneració al Sant Patró dels pagesos per a demanar-li ens dongui abundants collites.

Per la tarda va cantar-se el sant Rosari, havent fet explicació dels seus misteris l'esmentat orador sagrat del matí.

EL CORRESPONSAL.

D'interès per a nostres llegidors

Pensem que quedaran satisfets els desitjos d'alguns subscriptors que ens han preguntat per les innovacions que pensem introduir en nostre popular setmanari, si els hi fem notar que una d'aquestes és l'extracte de la sessió de l'Ajuntament quina ressenya ha sigut molt ben rebuda, encar que sentim no poder-hi donar tota l'extensió que desitjaríem degut a l'espai reduït de que disposem;—en el present nombre ni sisquera un extracte—no obstant com siga que la llista de subscriptors va augmentant, això ens permetrà publicar periòdicament nombres suplementaris que

dedicarem a assumptes locals quins treballs tenim en cartera i els quals han d'interessar a tots els vilanovins, cosa que no podríem fer dintre el limitat espai del nostre periòdic.

Quedaran també satisfets les ànsies dels nostres abonats si els anticipem que, periòdicament, se publicaran fulles supletòries dedicades a un assumpte determinat, de lo que no volem fer-ne ara esment a fi de donar més agradable sorpresa el dia de sa aparició.

Això és lo que en termes generals varem exposar al principi i que avui més categòricament expliquem segurs de tenir acceptació entre els vilanovins.

NOVES I COMENTARIS

L'excés d'original, majorment d'informació vilanovina, ens priva moltes vegades de donar compte de fets ocorreguts i que forçosament tenim que reservar per donar-hi publicitat en el nombre següent, de manera que els nostres llegidors ja ens perdonaran el retràs involuntari de certes noves que per altra part no podem defugir de la seva publicitat per tractar-se d'assumptes que mereixen nostra atenció.

No fa gaire va celebrar-se a Madrid un Congrés Nacional de Medicina al que varen assistir més de quatre mil membres actius, entre els que s'hi comptaren a nostres distingits compatricis, els intel·ligents metges D. Pere Fusté i D. Anton Rosich.

El fet d'assistir dos dels nostres metges a un Congrés de tanta importància, diu en bé d'ells principalment i en bé dels vilanovins en general, puix demostra l'amor que a la ciència mèdica professen nostres facultatius, per quin motiu els seus compatricis els han de restar agraïdíssims per un acte practicat en bé de la Medicina, quina professió tan admirablement bé exerceixen.

Rebin els senyors Fusté i Rosich nostra efusiva felicitació per els nous ensenyaments que hauran après en les conferències especials que per als metges catalans allí s'hi donaren, i que tinguen bons imitadors.

El dimecres d'aquesta setmana va marxar a Vilafranca, la Plana Major del Regiment de Treviño.

Sentim que els dignes i honorables militars que la formen hagin tingut que separar-se en definitiva de nosaltres. Els nostres desitjos quedarien satisfets si tinguéssim esperança de que aquella estada fos relativament curta.

En la primera Exposició de la «Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya», celebrada últimament en el Saló Parés, de Barcelona, hi ocupa un lloc senyaladíssim

nostre compatrici J. Llaverías—a qui felicitem per aquest nou èxit—de qui diu lo que copiem a continuació un dels més autoritzats crítics d'art de la capital veïna:

«Descuellan ante todo las acuarelas ya famosas de Llaverías; famosas en España, pero más en Inglaterra, donde el talento de este sensible artista es estimado entre los bien cimentados de la pintura a la aguada del Reino Unido. El arte de Llaverías vale sobre todo por su virtuosismo, por su pureza técnica, por su pulcritud exenta de timidez. Esta habilidad tan grande, puesta al servicio de una visión lírica y luminosa del paisaje, produce maravillas de diaphanidad y delicadezas sin fin que los gourmets de la acuarela saben estimar.»

El dia 10 del corrent tingué lloc a Martorell una Assemblea de l'Unió de Vinyaters, en quina hi actuà de secretari general nostre distingit compatrici l'advocat D. Félix Ballester, havent llegit una ben redactada Memòria en la que detallà la tasca del Consell Regional en defensa de l'Unió, aconseguint amb tots els mitjans de propaganda oral i escrita, que la idea de declaració de collites i guies de circulació tingués estat parlamentari amb la presentació de projectes de llei que discutirà el Parlament.

Feu esment de l'importació de sofre que l'Unió compra a Itàlia i els entrebancs que trobà en els centres administratius des de primers d'any fins a la data.

Rebi el Sr. Ballester nostra felicitació per tan important treball i ens felicitem també els vilanovins de tenir a l'Unió de Vinyaters un membre tan entès en qüestions d'agricultura.

El dijous d'aquesta setmana tingué lloc en el Orfeó Vilanoví la anunciada Junta general de senyors socis convocada per l'Atracció de Forasters, a l'objecte de renovar en part la Junta Directiva.

El President Sr. Trius manifestà l'objecte d'haver-los convocat que era principalment la renovació d'alguns individus de la Junta i donar compte de la gestió portada a terme per l'entitat des de la seva constitució fins a la data, a quin objecte el Sr. Soler llegí una Memòria, en la que es fa un extracte de totes les festes de caràcter cultural, recreatiu i científic que ha organitzat l'Atracció o bé hi ha pres part directe o bé ha contribuït al seu enaltiment, subvencionant-les i prestant-hi tot el seu apoi moral.

Se donà lectura, pel Tresorer Sr. Marigot, a l'estat de caixa que dona un sobrant d'unes 100 pessetes, tenint en compte que no hi ha cap factura a pagar, lo qual és molt a favor d'aquella entitat.

El Sr. President manifestà que tenien que sortir de la Junta, segons disposa el Reglament, els senyors D. Lluís Sabartés, D. Josep Sanromà i D. Anton Blasco i que s'havien de substituir per altres tants, quins noms portava ja la Directiva per si els senyors allí reunits no havien pensat amb algun individu determinat.

Havent-se donat un vot de confiança a la Directiva, el Sr. President digué que els individus que proposava eren: D. Ricard Rafols, D. Joan Sanromà i D. Francisco Prats, els quals foren unànimement

acceptats i definitivament nomenats individus de la Directiva per a substituir els que deixem apuntats anteriorment.

Als nous membres d'aquella Junta els hi endrecem l'enhonorabona per la distinció de que han sigut objecte, esperant de la seva bona voluntat una actuació profitosa per la vila.

Alguns senyors dels allí presents feren atinades i oportunes observacions a la Junta sobre la marxa de l'Atracció i manera de portar a terme actes que puguin atraure a aquesta vila el major nombre de forasters, i sinó, altres actes que sense atraure als de fora, per sí sols, constitueixin un element de vida per a nostra vila; no deixant de banda totes aquelles iniciatives de caràcter popular que importen moviment reproductiu per a l'indústria i comerç vilanovins.

Se tractà de diferents assumptes relacionats amb el fi que persegueix l'Atracció, convenint tots en la necessitat de que aquesta treballi constantment al costat de tots aquells bons vilanovins que desterrant petiteses i fent cas omís de partidismes que entorpeixen i aniquilen, tots els seus anhels son per la prosperitat moral i el progrés industrial i comercial de sa vila.

Demà, en el tren de les onze del matí, arribarà la secció coral, composta de vuitanta individus, de l'Associació Benèfica-instructiva, de Moncada.

D'arribada se dirigiran a la Biblioteca-Museu Balaguer, en quins jardins cantaran en homenatge al seu fundador don Víctor Balaguer.

Benvinguts sien tan simpàtics hostes.

Promer ésser un aconeteixement el ball que ha organitzat la societat «Grècia Groga», el qual se celebrarà demà al vespre, quins ballables aniran a càrrec del reputat quintet que dirigeix D. Josep Planas.

DE SOCIETAT

Se troba completament millorat de la lleugera indisposició que va tenir-lo al llit alguns dies d'aquesta setmana, nostre compatriota D. Eliseu Oliver de Ballester. Celebrem aquesta millora.

Nostre particular amic D. Salvador Oliveras, duenyo de l'Ideal Hotel, qui fou traslladat a la clínica del Dr. Sacanella, de Sarrià-Barcelona, per a practicar-li una delicada operació, se troba ja bastant millorat en son domicili d'aquesta vila.

Li desitgem un complert restabliment.

El dia 12 del corrent vingué al món una hermosa nena, nascuda a l'escalf de la distingida família Ferrer i Pi, a qui se l'ha inscrita amb el nom de Maria, la que sens dubte, juntament amb els seus bons germans, acabarà d'omplir de joia la llar d'aquella bona família.

Rebin els seus pares D. Joan Ferrer Nin i D.ª Maria Pi de Ferrer nostra més afectuosa enhonorabona per tan joiosos esdeveniments.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA EMPRÈSTIT

SUBSCRIPCIÓ PÚBLICA DE 7.312 OBLIGACIONS
amortitzables, de 500 pessetes cada una, al 4 $\frac{1}{2}$ per 100 anual, amb cupó trimestral,
de l'EMPRÈSTIT DE 15.000.000 DE PESSETES

amb destinació a OBRES, SERVEIS PÚBLICS i ESCOLES, contret
amb subjecció a l'Estatut de la Mancomunitat

Aprovat per real decret de 26 de març de 1914

Garantia : La del patrimoni de la Mancomunitat i, subsidiàriament, el de
les quatre Diputacions Catalanes.

PREU D'EMISSIÓ : 86 PER 100 o PESSETES 430

Els títols porten cupó de 30 de juny de 1919

La subscripció pública tindrà lloc el dia 24 de maig, de les nou del matí
a les sis de la tarda.

A Barcelona es subscriu als llocs següents:

Banc de Barcelona; Sucursal n.º 1 del Banc de Barcelona; Crèdit Mercantil; Sucursal del Crèdit Mercantil; Societat Anònima Arnús-Gari; Banca Arnús; Garriga Nogués Nebots, S. en C.; J. Marsans Rof i fills; Tusquets i Comp.^a, S. en C.; Banc de Préstecs i Descomptes; Fàbregas i Recasens; Fills de F. Mas Sardà; Nonell germans; Pere Mir; Nebot de Parassols i Companyia; Jover i Companyia; Jaume Delgar; Banc Hispà Colonial; Fills de Magi Valls; Rosés i Companyia; J. B. Modolell; Crèdit Lyonnais; Crèdit Lyonnais, Sucursal; Antoni Massó; Banc de Roma; Banc Hispà Americà; Banc Espanyol del Riu de la Plata; Garcia Calamarte i Companyia; Banc Alemany Transatlàntic; London County, Westminster and Parr's Bank, i Soler i Torra germans.

Admeten també subscripcions els banquers de tota la resta de Catalunya.

Les cases de fora de Barcelona que, a més de tenir oberta subscripció, estan autoritzades per a fer el resum de llurs respectives províncies, respectant als banquers les mateixes condicions ofertes per la Mancomunitat, son: a Tarragona, Banc de Valls; a Lleida, Banc de Préstecs i Descomptes, i a Girona, Fills de J. Montsalvatje.

També serà oberta la subscripció, a Barcelona, al Departament d'Hisenda de la Mancomunitat de Catalunya, Palau de la Generalitat, on es farà el definitiu resum general, el qual es farà públic l'endemà en les edicions del matí dels diaris de Barcelona, i s'enviarà a la premsa diària de les capitals de les províncies de Catalunya.

CONDICIONS GENERALS

Es pagaran pessetes 50, per títol, el dia 24 de maig, en l'acte de la subscripció,
i les restants

• 380, el dia 28 de maig, contra l'entrega dels corresponents
títols adjudicats.

Total pesetes 430, equivalent al 86 per 100, tipus d'emissió.

Si les quantitats de títols sol·licitats obliguessin al prorratge, deixarien d'adjudicar-se les fraccions inferiors a mig títol.

S'abonarà el correatge acostumat a Bancs, Banquers, Agents de Canvi i Borsa, Corredors col·legiats i Corredors de Borsa i socis del Mercat Lliure de Valors.

Havem sigut honrats amb la visita del Sr. Jutge d'Instrucció D. Ursici Gómez i la seva senyora esposa, visita de comiat per haver sigut traslladat, nostre digníssim Sr. Jutge, a Medina del Campo per a exercir també allí la seva professió.

Al donar-los-hi l'encaixada de comiat, desitgem que l'estada a aquella ciutat els siga tan agradable com els hi ha sigut la vida vilanovina en aquest curt espai de temps.

NECROLÒGIQUES

Després d'una penosa malaltia, morí el passat dimecres, a l'edat de 15 anys i havent rebut els Sants Sagraments, Na Magdalena Ojeda Escofet, filla de nostre amic D. Pau Ojeda, Conserge de l'Ateneu.

La dolorosa pèrdua que acaba d'experimentar la família de la finada és de sentir, majorment tractant-se d'una joveneta que

essent-ne xamosa flor s'ha marcit quan tot just havia albirat les primeres clarors de la vida.

A l'enterro hi feren acte de presència nombrosos amics per a testimoniar a la afligida família de la finada, llur sentiment. Ens associem també al condol que experimenten els seus pares i demés família, i restem pregant a Déu per l'ànima de la finada.

La malaltia que venia sofrint el reverent D. Cristòfol Roig, Capellà de l'Hospital de Sant Anton d'aquesta vila, ha acabat amb un trist desenllaç.

El dijous passat, al mig dia, s'escampà la trista nova de que Mossèn Cristòfol era mort; morí a l'edat de 78 anys, havent rebut els Sants Sagraments i amb paraules de sant entregà l'ànima a Déu, rodejat de la seva família i Religioses d'aquella Casa, amb aquella resignació cristiana pròpia d'ell.

La seva mort serà plorada no sols per la Junta i Religioses d'aquell benèfic Establiment de caritat, de cuantes famílies

necessitades allí hi han trobat socós, si que també de tots els vilanovins en general que tenfen en gran apreci al sacerdot intacable, al sacerdot humil, al sacerdot amic, al sacerdot caritatiu i en una paraula, al patrici benemèrit.

I diem que serà plorat per molts, puix Mossèn Cristòfol, per son caràcter franc i afable, era estimat d'amics i enemics perquè veien que la seva caritat era prodigada a uns i altres, sens distinció de cap mena.

El zel de caritat per al pròxim era gran i l'esperit de sacrifici moltes vegades era superior a les seves forces. I no cal dir que si per als de fora casa se sacrificava pecuniàriament, molt més ho feia per al Sant Hospital. ¡Quantes vegades havia fet que se sortís d'un compromís perentori! Però l'una mà no sabia lo que feia l'altre, donada l'humilitat amb que practicava aquestes obres caritatives.

Feia 48 anys que exercia el càrrec de capellà del Sant Hospital i havia posat en aquella Casa un amor gran trobant-hi totes ses complacències, tots els seus amors.

Era zelós en la predicació de la paraula divina, i conegut pels seus sermons en casi tots els pobles de Catalunya, i en aquesta mateixa vila el recordem també en diferents festivitats a totes les esglésies i convents de religioses.

A l'acte de l'enterro verificat ahir a la tarda i als funerals celebrats aquest matí, hi hem vist una nombrosa concurrència de vilanovins entre els quals hi havia les Autoritats eclesiàstica i civil, representacions de totes les Cases de beneficència i de les diferents associacions i entitats catòliques, además de la família del finat i amics íntims de Mossèn Cristòfol.

EL VILANOVÍ no pot menys que associar-se al dol que experimenta la família del finat per la pèrdua de un sér tan volgut i per tractar-se d'un compatriu aimant de tot lo que significava enaltiment de Vilanova en tots els ordres de la seva vida moral i social, mentres preguem a Déu aculli en son sí a l'ànima de tan bondados patrici.—R. I. P.

Imp. Social: Santa Madrona, 21: Vilanova i Geltrú

CASA GALTÉS

Rambla Principal, 120, 1.º VILLANUEVA Y GELTRÚ

Ropa blanca, Camisería fina, Corbatería, Géneros de punto, Mantelería, Lencería, Sábanas baño, Pañolería, Velos, Mantos, Bánobas, Toallas, Bordados, Cintas, Matinés, Delantales, Batas, Blusas, Medias, Calcetines, Ligas, Tirantes, Bisutería, Perfumería y otros varios artículos. ■ Alfombras rizo para cuarto de baño, lavables y de color sólido. ■ Especialidad en Trajes otomán (en blanco y color) formas Blusa, Marinera y Sport, y Pantalones dril para niños de 3 a 12 años. ■ Extenso surtido en Vestidos y Delantales para niños y niñas. ■ Vareo de género blanco y crepé para labores. ■ LUTOS EN TODOS LOS ARTÍCULOS

Confección esmerada. ☉ ☉ Precio fijo, verdad.

IMPREMTA SOCIAL DE JOSEP IVERN

Per a estampes i carnets de Primera Comunió de gust artístic i variades calitats, ne trobaran abundant assortit en aquesta casa a preus extraordinariament econòmics.